

Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας στο Πληκάτι Κονίτσης, σύμφωνα με τον Μοναχό Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Τη 16η του μηνός Φεβρουαρίου στην Κόνιτσα επιτελείται σύναξη και ετήσια πανήγυρη, που τιμά την Υπεραγία Θεοτόκο και Αειπάρθενο Μαρία, της οποίας η εικόνα βρέθηκε στο χωριό Πληκάτι (της Κόνιτσας).

Διαβάστε το γραπτό κείμενο (1976) του αείμνηστου Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, Μοναχού Γεράσιμου Μικραγιαννανίτη (+1991) εκ Δρόβιανης Βορείου Ηπείρου, για το πώς βρέθηκε η Ιερά Εικόνα της Παναγίας στο Πληκάτι Κονίτσης.

Στίχοι:

Ἡ Θεία Εἰκόνα τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου, πού βρίσκεται στοὺς Πληκάτι, ἔχει δοξασθεῖ μὲ θαύματα.

Τὴν 16η (τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου) τιμῶ τὴν δόξα τῆς Εἰκόνας τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ.

Ακολουθεῖ το κείμενο:

Αὕτῃ ἡ θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου βρίσκεται στοὺς χωριὸς Πληκάτι, τὸ ὁποῖο εἶναι κοντὰ στὴ Κόνιτσα τῆς Ἡπείρου. Εἶχε κρυφτεῖ ἀπὸ παλιά, ἄγνωστο πότε, κάπου στοὺς δάσους, καὶ φανερώθηκε ἔτσι, ὅπως παρακάτω θὰ ἀναφέρουμε.

Πρὶν ἀπὸ διακόσια χρόνια περίπου, κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἔβοσκαν τὰ πρόβατά τους σὲ μιὰ δασώδη περιοχή, πού τὴν ὀνομάζουν “Πετσιλέπη” καὶ βρίσκεται νότια τοῦ χωριοῦ “Ἀετομηλίτσα”, παλιὰ “Δέντισκο”.

Οἱ βοσκοὶ ἔβλεπαν γιὰ συνεχόμενες νύχτες στοὺς ἀπέναντι δάσους νὰ λάμπει ἓνα φῶς, πού τοὺς δημιουργοῦσε πολὺ φόβο καὶ ὑποπτεύονταν ὅτι ἐκεῖ ἦταν λημέρι κακοποιῶν.

Τὸ φῶς φαινόταν συνέχεια καὶ σταθερὰ καὶ οἱ βοσκοὶ ἀναθάρρησαν καὶ πλησίασαν γιὰ νὰ δοῦν τί συνέβαινε, ἀλλὰ κανένα σημάδι δὲ βρῆκαν, ἂν καὶ πήγαιναν στοὺς σημεῖο ἀρκετὲς μέρες. Ἐπειδὴ ἀποροῦσαν μὲ τὸ φῶς, σκέφτηκαν νὰ τοποθετήσουν στοὺς σημεῖο, πού ὑπολόγιζαν ὅτι φαινόταν τὸ φῶς, μία ποιμενικὴ γκλίτσα, ὥστε νὰ τὴ βλέπουν ἀπὸ μακριά. Ἔτσι τὴν ἐπομένη νύχτα βρῆκαν τὸν τόπο πού συνέβαινε τὸ γεγονός.

Τὸ πρῶνι ἔφτασαν βιαστικὰ στοὺς σημεῖο πού παρατηροῦσαν τὸ φαινόμενο καὶ ἔψαξαν

μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ βρῆκαν τὴν ἁγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου νὰ στέκεται ὄρθια σὲ ἓνα κέδρο. Γέμισε ἡ καρδιά τους ἄφατη χαρά · τὴν προσκύνησαν μὲ εὐλάβεια, τὴν πῆραν στὰ χέρια τους σὰν πραγματικὸ πολῦτιμο θησαυρὸ καὶ τὴν μετέφεραν στὸν καταυλισμὸ τους. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀφοῦ τὴν τοποθέτησαν σὰν ἱερὸ φορτίο σὲ μιὰ ἰσχνότατη φοράδα, χωρὶς καθυστέρηση, τὴν πῆγαν στὸ Πληκάτι.

Οἱ κάτοικοι πληροφορήθηκαν τὸ γεγονὸς καὶ ξεκίνησαν κρατῶντας λαμπάδες, μὲ τοὺς Ἱερεῖς τους ντυμένους τὶς ἱερατικὲς στολές. Συνάντησαν τὴν ἁγία Εἰκόνα στὸ ἀπέναντι βουνό, ποὺ λεγόταν “Πάλεσι”, καὶ μὲ ὕμνους καὶ ψαλμοὺς τὴν ὀδήγησαν στὸ χωριὸ καὶ τὴν τοποθέτησαν στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Δὲν πέρασαν πολλὲς μέρες, ὅταν ὁ Ἱερέας, ποὺ πήγαινε πρῶτὴ καὶ ἀπόγευμα νὰ ἀναπέμψῃ ἐωθινὰ καὶ ἑσπερινὰ προσευχές, εὑρίσκει τὴν Εἰκόνα στὴν πόρτα τοῦ Ναοῦ. Μὲ εὐλάβεια τὴν ξανατοποθετοῦσε στὴ θέση της. Καὶ κάποια Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ Εἰκόνα μόνη της σηκώθηκε καὶ κάθισε στὸ ὦμο τοῦ Ἱερέα. Μὲ τὴ χάρη καὶ τὴν ἐνέργειά της ὁ Ἱερέας προχωροῦσε καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀκολουθοῦσε καὶ ἔφτασαν στὸ μέσο τοῦ χωριοῦ καὶ ἐκεῖ στάθηκαν. Σ’ αὐτὸ τὸ σημεῖο κτίστηκε Ναός, στὸν ὁποῖο βρίσκεται ἡ Εἰκόνα μέχρι σήμερα.

Ἐκεῖ ὑπῆρχαν ἐρείπια ἀρχαίου Ναοῦ, πηγὴ (ποὺ ὀνομαζόταν μεγάλη βρύση), πολλὰ βάτα καὶ ἱτιές. Ὅταν ἔφτασαν σ’ αὐτὴ τὴν τοποθεσίαν, σηκώθηκε ἡ εἰκόνα ἀπὸ τὸν ὦμο τοῦ Ἱερέα καὶ στάθηκε στὰ βάτα, φανερώνοντας ὅτι πρέπει σ’ αὐτὸ τὸ σημεῖο νὰ ἀνεγερθεῖ Ναὸς γιὰ κατοικίαν της. Καὶ πάλι σηκώθηκε ἀπὸ τὰ βάτα ἡ εἰκόνα καὶ κάθησε στὸν ὦμο τοῦ Ἱερέα, ὅπως καὶ πρὶν, καὶ ἐκεῖνος μαζί μὲ ὅλον τὸν λαὸ προχώρησε μέχρι τὸ μικρὸ ναὸ τῶν γενεθλίων τῆς Θεομήτορος, ποὺ τὸν ἔλεγαν “Παναγιοπούλα”. Ἐκεῖ, ἀφοῦ κατέβηκε ἀπὸ τὸν ὦμο τοῦ Ἱερέα, στάθηκε σὲ μιὰ πέτρα. Ἀπὸ τὴν πέτρα πάλι μὲ τὸν ἴδιον τρόπο κάθησε στὸν ὦμο τοῦ Ἱερέα καὶ ἐπέστρεψαν μαζί, ὁ Ἱερέας μὲ τὴν Εἰκόνα ὄρθια στὸν ὦμο του, στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ἀπὸ ὅπου ἄρχισαν τὴν πορεία.

Τὸ 1775 μ.Χ. οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἔκτισαν Ναὸ στὸ ὄνομα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία της μὲ πολὺ ζῆλο καὶ εὐλάβεια, στὸν ὁποῖο φυλάσσεται ὡς θησαυρὸς ἡ ἁγία Εἰκόνα. Ἐπίσης κτίστηκε καὶ ὁ μικρὸς Ναὸς τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, ὅπως τὸ ὑπέδειξε ἡ ἴδια μὲ παράδοξο τρόπο.

Τὰ τελευταῖα χρόνια (1949-1951) ἀνηγέρθηκε ἐκ θεμελίων περικαλλὲς Ναὸς μὲ τὴ βοήθεια καὶ τὴ συνεισφορὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὀπλιτῶν τῆς ὀγδόης Μεραρχίας, γιὰ νὰ θυμοῦνται πάντοτε τὴ βοήθεια τῆς Θεοτόκου στὴ λαμπρὴ νίκη ποὺ κέρδισαν στὴν περιοχὴ τοῦ Γράμμου, ὅταν ἀντιμετώπισαν τοὺς “Συμμορῖτες” ἀντάρτες, οἱ ὁποῖοι λεηλάτησαν, λήστεψαν, αἱματοκύλησαν τὰ κοντινὰ χωριὰ καὶ πάρα πολλοὺς κατοίκους ἀπήγαγαν αἰχμαλώτους σὲ μακρινὰς χῶρες (αὐτὲς ποὺ

ὀνομάστηκαν “τοῦ παραπετάσματος”). Στὸ ἱερὸ τοῦτο ἔργο (τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ περικαλλοῦς ἱεροῦ Ναοῦ) βοήθησε ἡ Μεραρχία ποὺ ἐδρεύει στὰ Ἰωάννινα.

Ἡ θαυματουργὴ αὐτὴ εἰκόνα ἐπιτέλεσε πάρα πολλὰ θαύματα καὶ παλαιότερα ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερα δὲν σταμάτησε νὰ ἐνεργεῖ. Θεραπεύει ἀσθενεῖς, σώζει ὅσους κινδυνεύουν, καὶ σὲ ὅλους ἱκανοποιεῖ τὰ αἰτήματα γιὰ σωτηρία, σὲ ὅσους μὲ εὐλάβεια τρέχουν κοντά της. Σταμάτησε τὴν ἀνομβρία καὶ ἔδωσε παιδὶ σὲ στεῖρα γυναῖκα. Κάθε μέρα βοηθεῖ ὅσους ἐπικαλοῦνται τὸ ἅγιο Ὄνομά Της.

Τὴν 16η Φεβρουαρίου τελεῖται πάνδημος ἑορτὴ καὶ πανήγυρις καὶ δοξάζεται γιὰ τὰ πολλὰ θαύματα καὶ τὴ βοήθειά της.

Συρρέουν στὸ Πληκάτι ἀπὸ τὰ κοντινὰ γύρω-γύρω χωριὰ ὀλόκληρες οἰκογένειες καὶ μὲ πολλὴ εὐγνωμοσύνη ψάλλουν στὴν Παντοβασίλισσα Θεοτόκο εὐχαριστήριους ὕμνους καὶ ᾠδές.

Μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Το κείμενο μετέφερε στη νέα ελληνικὴ ἡ Φιλολόγος Ε.Μ.Κ.